

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 2 oktober 2008

Betreft: Commentaar van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op de wetsvoorstellen (nr. 31 704) 'Wijzigingen van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Belastingplan 2009)' en (nr. 31 705) 'Wijzigingen van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Overige fiscale maatregelen 2009)'

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel, nr. 31 704 'Wijzigingen van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Belastingplan 2009)' alsmede van het wetsvoorstel, nr. 31 705 'Wijzigingen van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Overige fiscale maatregelen 2009)'. De Orde heeft daarin aanleiding gevonden voor de volgende reactie.

A. Belastingplan 2009

1. Ondernemerschap/terbeschikkingstellingsregeling

1.1 Verslechtering situatie terbeschikkingsteller

De voorgestelde verhoging van de MKB-winstvrijstelling in combinatie met de verlaging van het (MKB-)tarief in de vennootschapsbelasting levert een verdere verslechtering op van de fiscale positie van de terbeschikkingsteller. Als gevolg hiervan wordt bijvoorbeeld bij verhuur van een onroerende zaak aan de eigen bv de ontvangen huur tegen een hoger inkomstenbelastingtarief belast dan het (cumulatieve vennootschapsbelasting- en aanmerkelijkbelang)tarief waartegen de dienovereenkomstige aftrekpost kan worden vergolden. Bij toepassing van het toptarief in de vennootschapsbelasting bedraagt het cumulatieve vennootschapsbelasting- en aanmerkelijkbelangtarief 44,13% en bij toepassing van het MKB-tarief in 2008 bedraagt dit tarief 40%. Dit terwijl de ontvangen huur met maximaal 52% inkomstenbelasting wordt belast. De Orde stelt daarom voor om de MKB-winstvrijstelling structureel van toepassing te verklaren op de terbeschikkingsteller.

Gelet op de incidentele wijziging van het MKB-tarief in de vennootschapsbelasting voor het jaar 2008 dient de MKB-winstvrijstelling ook voor het jaar 2008 van toepassing te worden verklaard op de terbeschikkingsteller.

Indien de staatssecretaris dit voorstel niet overneemt, stelt de Orde voor om in de Wet belastingen van rechtsverkeer een vrijstelling van overdrachtsbelasting op te nemen voor de (eenmalige) inbreng in een bv van een onroerende zaak die in de Wet IB 2001 onder de terbeschikkingstellingsregeling valt, zodat aanmerkelijkbelanghouders die een onroerende zaak aan de eigen bv ter beschikking stellen dit jaarlijkse nadeel kunnen vermijden.

1.2 Verlaging Vpb-tarieven vanwege uitblijven rentebox

De optionele rentebox heeft nog steeds niet het akkoord van de Europese Commissie. De vrijkomende middelen blijven bestemd voor het bedrijfsleven. Thans wordt dit in het Belastingplan 2009 via een tijdelijke tariefverlaging in de vennootschapsbelasting gerealiseerd. De Orde merkt op dat hiermee wel een verschuiving plaatsvindt van de aanwending van de middelen binnen de Wet Werken aan winst van het internationale bedrijfsleven, dat primair zou profiteren van de rentebox, naar het gehele bedrijfsleven, in het bijzonder het Nederlandse midden- en kleinbedrijf. Deze politieke keuze respecteert de Orde uiteraard, hoewel moet worden opgemerkt dat van deze éénmalige tariefverlaging uiteraard niet dezelfde prikkel voor het Nederlandse vestigingsklimaat uitgaat als van de optionele rentebox.

Bij het wetsvoorstel Werken aan Winst is aangegeven dat de optionele rentebox € 475 mln per jaar kost. Voor het niet doorgaan van de rentebox in 2008 wordt compensatie geboden door verlaging van het vennootschapsbelastingtarief, waarbij wordt uitgegaan van een opbrengst van € 360 mln vanwege het niet doorgaan van de rentebox. Er is derhalve een verschil van € 115 mln dat zich niet alleen laat verklaren door het tariefverschil. De Orde vraagt zich dus, evenals de Raad van State, af hoe dit verschil is ontstaan en of er derhalve niet nog meer compensatie voor het bedrijfsleven mogelijk is. Verder verneemt de Orde graag op grond van welke overwegingen de vrijkomende middelen, die bestemd waren voor het internationale bedrijfsleven, nu ten goede komen aan het nationale bedrijfsleven. Tot slot roept de Orde in herinnering dat ook voor het jaar 2007 eenzelfde bedrag van € 475 mln was ingeboekt voor de rentebox. De Orde vraagt of dit bedrag ook nog ten gunste van het bedrijfsleven zal worden (her)ingezet.

2. Mobiliteit en vergroening

2.1 Verdere differentiatie bijtelling auto van de zaak

In artikel IV a (artikel 13bis Wet LB 1964) wordt een nadere differentiatie in het percentage bijtelling voor privégebruik voorgesteld. De Orde juicht het toe dat, indien sprake is van auto's die het milieu minder belasten, een lager percentage bijtelling privégebruik van toepassing is. Wel wijst de Orde erop dat het feit dat de werkgever ingaande 2009 met twee lagere percentages - naast het algemene percentage van 25 - rekening moet houden, leidt tot een toename van de administratieve lasten. Ook voor de autobranche, waar sprake is van veel wisselende auto's, zal het gedifferentieerde percentage extra aandacht vragen en tot een verzwaring van de administratieve lasten leiden. De discussie rond de administratieve lastendruk wordt daarmee urgenter. De Orde vraagt de staatssecretaris aan te geven hoe hij deze verzwaring van de administratieve lastendruk ziet.

3. Lijfrenten

3.1 Afkoop kleine lijfrenten

De Orde verwelkomt de geboden mogelijkheid om kleine lijfrenten af te kunnen kopen. De Orde heeft nog wel de volgende vragen.

Wat verstaat de staatssecretaris onder één uitvoerder? Is daar ook sprake van indien verzekeraars deel uitmaken van eenzelfde concern? Interpolis en Achmea maken deel uit van Eureko. Zijn Interpolis en Achmea ieder aan te merken als één uitvoerder?

Er ontstaat een ongelijke behandeling van de belastingplichtige die toevallig meer producten bezit bij dezelfde aanbieder ten opzichte van de belastingplichtige die producten bij diverse aanbieders heeft. In het eerste geval kan slechts éénmaal gebruik worden gemaakt van de € 4.000-grens, in het laatste geval meerdere malen. De Orde vraagt de staatssecretaris naar de rechtvaardiging van deze ongelijke behandeling.

De Orde vraagt verder aandacht voor de wetsystematiek. In het voorgestelde artikel 3.126a, lid 5, Wet IB 2001 is thans de afkoop van kleine lijfrentespaarrekeningen en kleine lijfrentebeleggingsrechten geregeld. Voor reguliere lijfrenten is de afkoop geregeld bij de negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen (in het voorgestelde artikel 3.133, lid 2, onderdeel d, Wet IB 2001). De Orde pleit er voor om de afkoopproblematiek in artikel 3.133 Wet IB 2001 te regelen of, second best, in de artikelen 3.125 en 3.126a Wet IB 2001.

3.2 Splitsing lijfrente

Sinds de invoering van de Wet IB 2001 worden lijfrenteuitkeringen in box 1 belast, indien de premie in aftrek is gebracht. Is dat niet het geval dan vindt heffing in box 3 plaats. Wordt op één lijfrentecontract zowel een aftrekbare als een niet-aftrekbare premie betaald, dan dient het lijfrentecontract te worden gesplitst in een box 1-deel en een box 3-deel. In de praktijk levert de uitvoering van deze wettelijke regeling aanzienlijke problemen op. De Orde verwelkomt dan ook een oplossing voor deze reeds jaren bestaande problematiek.

De Orde vraagt zich echter af of hiermee alle problemen van tafel zijn. In het bijzonder vraagt de Orde aandacht voor het overgangsrecht voor bestaande lijfrenten in art. I, onderdeel O, Invoeringswet Wet IB 2001. Hierin is bij de invoering van de Wet IB 2001 al voorzien in een beperkte saldomethode voor lijfrenten die al op 31 december 2000 bestonden. Voor zover de premie op die contracten niet aftrekbaar was, gold de saldomethode in box 1, voor zover een bedrag van € 2.269 aan premie niet aftrekbaar was. Eerst daarna kwam de in de vorige alinea bedoelde splitsingsproblematiek aan de orde. Kan de staatssecretaris aangeven wat de gevolgen zijn voor op 31 december 2000 reeds bestaande lijfrenten in het kader van de nieuw voorgestelde wetgeving, in het bijzonder of voor deze bestaande lijfrentecontracten de saldomethode geldt tot éénmaal of tot tweemaal het bedrag van € 2.269?

4. Vrijstelling sportorganisaties in de Successiewet

De Orde is verbaasd over de keuze om sportorganisaties niet – conform de eerder uitgesproken wens van de Tweede Kamer – onder de reguliere regeling voor algemeen nut beogende instellingen (anbi's) te laten vallen.

De faciliteiten die gelden voor anbi's zijn de volledige periodieke giftenaftrek, de aftrek van andere giften en een volledige vrijstelling van successie- en schenkingsrecht. De volledige periodieke giftenaftrek staat sinds 1984 ook al open voor verenigingen met meer dan 25 leden en daarmee ook voor sportorganisaties. De volledige vrijstelling van successie- en schenkingsrecht zou onder het wetsvoorstel met ingang van 1 januari 2009 eveneens gaan gelden voor sportorganisaties. De enige faciliteit die ook na 1 januari 2009 niet voor sportorganisaties zou gelden is de aftrek van andere giften. Hier zullen echter geen grote bedragen mee zijn gemoeid gezien de drempel van 1% van het inkomen, welke drempel in veel gevallen niet wordt gehaald.

Anbi's moeten aan zeer strikte eisen voldoen alvorens zij de genoemde faciliteiten genieten. Sportorganisaties daarentegen hebben onder het wetsvoorstel vanaf 2009 recht op toepassing van de twee belangrijkste faciliteiten op de enkele voorwaarde dat zij zijn aangesloten bij een aangewezen sportkoepel. Anders dan bij de anbi's het geval is, is bij de sportorganisaties echter geen sprake van overheidstoezicht op de onafhankelijkheid van het bestuur, besteding van de middelen, een vermogenstoets en inlichtingenverplichtingen.

Juist als misbruik wordt gevreesd zou het daarom naar de mening van de Orde meer voor de hand liggen om sportorganisaties vanaf 2009 onder de regeling voor anbi's te laten vallen. Het feit dat de Hoge Raad heeft geoordeeld dat sportorganisaties niet algemeen nuttig zijn behoeft hieraan niet in de weg te staan. Ook politieke partijen zijn immers onder de regeling voor anbi's gebracht. Dat de capaciteit van de Belastingdienst op dit moment onvoldoende is om alle sportorganisaties te controleren is naar de mening van de Orde evenmin een goede reden om controle geheel achterwege te laten. De administratieve lasten voor de Belastingdienst zouden tot een minimum kunnen worden beperkt door middel van een, eveneens voor de kerken toegepaste, gemeenschappelijke aanwijzing in combinatie met een convenant met de sportkoepels.

De Orde vraagt de staatssecretaris te reageren op het voorgaande.

5. Aanpassing btw-vrijstelling medische diensten

De Orde constateert dat het voorstel dat vorig jaar bij amendement uit het Belastingplan 2008 is verwijderd, thans ongewijzigd opnieuw wordt voorgesteld. De Orde wijst op de hieruit voortvloeiende splitsingsproblematiek voor artsen, fysiotherapeuten en andere medici die voor hun hoofdactiviteiten zijn vrijgesteld van btw en daarnaast handelingen verrichten die niet zijn vrijgesteld van btw. Zij zullen immers de voorbelasting die aan hen in rekening is gebracht, moeten splitsen in een aftrekbaar deel en een niet-aftrekbaar deel. Het zal duidelijk zijn dat dit de desbetreffende beroepsgroep voor enorme uitvoeringslasten zal plaatsen, waarbij het nog maar de vraag is of dit de Nederlandse Staat zoveel extra belastingopbrengsten zal opleveren. De Orde vraagt nadrukkelijk aandacht voor deze additionele administratieve lasten voor deze beroepsgroep.

B. OVERIGE FISCALE MAATREGELEN 2009

1. Inkomstenbelasting

1.1 Automatische verlening VAR

Voorgesteld wordt ter verlichting van de administratieve lasten de Verklaring Arbeidsrelatie (VAR) voortaan automatisch te verlenen. De voorwaarden waaronder dit thans mogelijk wordt gemaakt, zijn naar de mening van de Orde echter onnodig streng. Belangrijkste voorwaarde is dat de belastingplichtige gedurende een periode van drie jaren een ongewijzigde VAR ter zake van dezelfde soort van werkzaamheden heeft gehad. De Orde meent dat deze driejaarstermijn onnodig streng is en geeft, evenals Actal heeft voorgesteld, sterk in overweging de automatische VAR-verlening reeds na één jaar te laten plaatsvinden en erop te vertrouwen dat, mocht de automatisch verleende VAR niet juist zijn, de belastingplichtige om correctie ervan zal verzoeken. Voorts wijst de Orde erop dat een eventueel onjuist verleende VAR altijd nog kan worden gecorrigeerd door de desbetreffende werkzaamheden in de aangifte inkomstenbelasting onder een andere inkomstencategorie op te nemen. De Orde meent dat hiermee vooral voor starters een grotere administratieve lastenverlichting wordt bereikt dan met hetgeen thans wordt voorgesteld.

2. Loonbelasting

2.1 Loonheffing van directeur-grotaandeelhouder

Het voorgestelde artikel XI, onderdelen A, B, en C (dga) betekent dat de dga in de loonbelasting/premie volksverzekeringen blijft, ondanks het eerdere amendement van de Tweede-Kamerleden De Nerée tot Babberich (CDA) en Dézentje Hamming (VVD). De Orde betreurt deze keuze en verwijst voor haar standpunt naar de brief van de gezamenlijke beconorganisaties van 18 juni 2008 aan Uw Kamer. De argumenten van de staatssecretaris hebben de Orde niet kunnen overtuigen en de Orde handhaaft derhalve haar mening dat het amendement ongewijzigd van kracht moet worden.

In dit verband wijst de Orde erop dat de huidige destijds bij amendement ingevoerde wettekst – op grond waarvan de dga dus uit de loonbelasting zou gaan -, na een jaar uitstel, op 1 januari 2009 in werking zou treden. De alternatieve maatregelen die thans worden voorgesteld als compensatie voor handhaving van de huidige positie van de dga in de loonbelasting, zullen, met uitzondering van de verhoging van de kwartaalaangiftegrens voor de btw, echter pas op 1 januari 2010 in werking treden. Feitelijk dus weer een jaar later dan waarop belastingplichtigen rekenden. De Orde acht dit niet acceptabel. De thans als compensatie voorgestelde maatregelen zijn maatregelen waarvoor de wet niet behoeft te worden gewijzigd en deze hadden derhalve naar de mening van de Orde al lang ingevoerd kunnen worden. Met het destijds aangenomen amendement hebben deze maatregelen niets te maken. De Orde dringt er derhalve op aan alles op alles te zetten om genoemde compensatiemaatregelen reeds onmiddellijk met ingang van 1 januari 2009 van kracht te laten worden. Verder uitstel acht de Orde in strijd met gerechtvaardigde verwachtingen van de belastingplichtigen.

In relatie met het voorgaande bepaalt het voorgestelde artikel XII (artikel II, onderdeel D) dat de doorbetaaldloonregeling ook voor de dga van toepassing blijft. Als de Orde het goed ziet is in dit voorstel niet de problematiek van het al of niet verzekerd zijn voor de werknemersverzekeringen meegenomen. Dit betekent dat in de uitvoeringspraktijk veelal bij de werkmaatschappij, waarin de dga een minderheidsbelang heeft, premies werknemersverzekeringen ingehouden en afgedragen moeten worden, terwijl de overige loonheffingen door de holdingmaatschappij ingehouden en afgedragen moeten worden. Naar het oordeel van de Orde leidt dit tot onnodige dubbele verloning met bijbehorende verzwaring van de administratieve lasten. Bij wisseling in aandelenbezit leidt dit voor de heffing van premies werknemersverzekeringen tot zgn. knipperlichtsituaties. Het ware te overwegen de dga een opting out te geven voor de premieheffing werknemersverzekeringen. Dit leidt tot administratieve lastenverlichting en voorkomt tevens veel discussie met de Belastingdienst over het al dan niet voor de werknemersverzekeringen verzekerd zijn van de dga. De Orde onderkent dat hierdoor het uitgangspunt van het van rechtswege verzekerd zijn voor de werknemersverzekeringen een inbreuk ondergaat, doch acht dit, gelet op de doelgroep, aanvaardbaar. Het terugdraaien van de relevante wettelijke bepalingen uit het Belastingplan 2007 betekent per saldo dat de oude discussies weer gevoerd kunnen worden en daar is de uitvoeringspraktijk naar het oordeel van de Orde niet mee gediend. De Orde stelt dan ook voor de opting out-mogelijkheid te heroverwegen en verzoekt de staatssecretaris om helder uiteen te zetten hoe de wetgever de heffing van loonheffingen ter zake van de dga op het netvlies heeft, gelet op de uiteindelijke situatie zoals die na goedkeuring van dit wetsvoorstel zal bestaan. De Orde verwijst ten slotte naar de toegezegde nota over de dga.

2.2 Afschaffing correctieberichten over het lopende jaar

De Orde merkt ten aanzien van artikel IV (artikel 28a Wet LB 1964) op dat de voorgestelde afschaffing van de correctieplicht over een lopend jaar met instemming wordt begroet. In de memorie van toelichting met betrekking tot de correctieverplichtingen over oudere jaren, die op zich worden vereenvoudigd, mist de Orde een duidelijke uiteenzetting over de vraag of en zo ja in hoeverre deze correctieberichten als een zgn. vrijwillige verbetering worden aangemerkt, indien het initiatief van de werkgever uitgaat. De Orde verzoekt daarom in voornoemd artikel expliciet op te nemen dat een dergelijk initiatief geldt als een zgn. vrijwillige verbetering, c.q. dat dergelijke correctieberichten niet beboetbaar zijn.

2.3 Voortzetting tijdelijke regeling uitvraag jaarloongegevens

De Orde heeft met meer dan grote verbazing kennis genomen van de passage in de memorie van toelichting over de tijdelijke uitvraag van jaarloongegevens. Hieruit leidt de Orde af dat pas vanaf 2012 (!) uitvraag van de jaarloongegevens niet maar aan de orde is en zelfs dat is nog niet geheel zeker. De Orde vraagt aandacht voor de extra administratieve lasten die deze additionele uitvraag oproept voor bedrijven en vraagt de staatssecretaris aan te geven hoe hij deze administratieve lastenverzwaring denkt te verlichten. Een reële kostenvergoeding zou naar de mening van de Orde het minste zijn waarop een bedrijf zou mogen rekenen. Maar ook een coulante behandeling door de Belastingdienst van bedrijven die om allerlei redenen hun fiscale verplichtingen niet (geheel) kunnen nakomen, acht de Orde op zijn plaats. Het kan naar de mening van de Orde immers niet zo zijn dat de Belastingdienst belastingplichtigen op harde wijze houdt aan allerlei wettelijke bepalingen, terwijl diezelfde Belastingdienst straffeloos fouten kan maken.

2.4 Codificatie fiscale behandeling WGA-lasten

Het voorgestelde artikel III A (artikel 11c Wet LB 1964) miskent het karakter van de WGA-lasten die een werkgever op de werknemer kan verhalen. Naar het oordeel van de Orde is hier sprake van negatief loon, zoals Rechtbank Haarlem in haar uitspraak van 6 mei 2008 ook heeft beslist. Op grond van artikel 10 Wet LB 1964 zal het negatief loon naar de mening van de Orde dus reeds in mindering komen op het positief loon dan wel als zodanig geëtiketteerd dienen te worden. Het voorgestelde artikel 11c Wet LB 1964 komt dan niet meer aan de orde. In de memorie van toelichting (par. 3.6) wordt aan deze rangordeproblematiek geen aandacht besteed. Evenmin wordt aandacht geschonken aan de problematiek dat een toekomstige uitkering wél onder de heffing valt. Op deze wijze wordt het evenwicht onbelast/afrekbaar (de bijdrage) en belast (de uitkering) doorbroken. In de memorie van toelichting heeft de Orde geen argumenten gevonden die dit rechtvaardigen. Opvallend acht de Orde dat nu wordt voorgesteld de wet te wijzigen terwijl tegen de genoemde uitspraak van Rechtbank Haarlem hoger beroep is ingesteld. De uitkomst van die zaak wenst de staatssecretaris dus kennelijk niet af te wachten. De Orde is dan ook van oordeel dat dit voorstel niet alleen voorbarig is, maar ook in strijd met de systematiek van het loonbegrip. Reeds om deze reden is invoering, naar het oordeel van de Orde, thans niet aan de oppoortuun.

3. Vennootschapsbelasting

3.1 Vrijstelling vermogensoverheveling woningcorporaties

In het wetsvoorstel Overige Fiscale Maatregelen 2009 wordt voorgesteld om de zogenoemde onderlinge bijdrageheffing van woningcorporaties te defiscaliseren. Gegeven het feit dat de bijdragen voor 2008 reeds zijn vastgesteld vraagt de Orde zich af of bij het vaststellen van de bijdragen rekening is gehouden met de niet-afrekbaarheid/niet-belastbaarheid van de bijdrageheffing. Zo niet, dan leidt de wetwijziging effectief tot een verschuiving van de betalende naar de ontvangende woningcorporaties. De bijdragen zijn dan immers netto in plaats van bruto. De Orde vraagt de staatssecretaris naar een toelichting. Tevens vraagt de Orde aan de staatssecretaris om in te gaan op de gevolgen van de wijziging in de vennootschapsbelasting voor de komende jaren. Betekent dit bijvoorbeeld dat de bijdrageheffingen zullen worden aangepast?

De Orde vraagt de staatssecretaris voorts te bevestigen dat als een gedefiscaliseerde bijdrageheffing wordt ontvangen als investeringssubsidie, de boekwaarde van de investering niet hoeft te worden verlaagd met deze gedefiscaliseerde bijdrageheffing. Daarmee wordt voorkomen dat de gedefiscaliseerde bijdrageheffing alsnog wordt belast via lagere afschrijving/hogere boekwinst.

3.2 Versoepeling regime beleggingsinstellingen

In de voorgestelde aanpassing van art. 28, tweede lid, onderdeel a, Wet Vpb 1969, alsmede de voorgestelde onderdelen c en d van het derde lid van hetzelfde artikel wordt gesproken van 'met de beleggingsinstelling verbonden lichamen waarvan de bezittingen, geconsolideerd beschouwd, doorgaans ten minste nagenoeg uitsluitend bestaan uit onroerende zaken'.

De Orde zou graag expliciet bevestigd zien dat genoemde bepalingen ook van toepassing zijn op verbonden lichamen waarvan de bezittingen, geconsolideerd beschouwd, ten minste nagenoeg uitsluitend bestaan uit onroerende zaken of *rechten waaraan deze zijn onderworpen*.

De Orde verzoekt voorts om dit expliciet in de wettekst tot uitdrukking te brengen door achter de voorgestelde wetteksten de volgende tekst toe te voegen: 'of rechten waaraan deze zijn onderworpen.'

4. Uitbreiding fictieve onderworpenheid van in niet-verdragsland werkzame werknemers

Voorgesteld wordt de fictieve onderworpenheid van artikel 38 AWR te verruimen tot werkgevers die gevestigd zijn in een van de (andere) EU-lidstaten (waaronder Nederland). Thans geldt deze fictieve onderworpenheid alleen voor werknemers die in dienst zijn van een in Nederland gevestigde werkgever. Hoewel de Orde de voorgestelde wijziging positief waardeert, aangezien het voorgestelde artikel 38 AWR op deze wijze meer in lijn is met het Europese recht, gaat deze wijziging de Orde niet ver genoeg. Voor werknemers die in privaatrechtelijke dienstbetrekking staan tot werkgevers die zijn gevestigd in de Europese Economische Ruimte blijft de belemmerende werking immers voortbestaan, terwijl ook in verhouding tot de landen van de Europese Economische Ruimte (betreffende IJsland, Liechtenstein en Noorwegen) de Europese vrijheden gelden. Daarom stelt de Orde voor om in artikel 38 AWR "een binnen het Rijk gevestigde werkgever" te vervangen door "een binnen een lidstaat van de Europese Unie of binnen een land van de Europese Economische Ruimte gevestigde werkgever".

5. Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

De Orde betreurt dat het de Belastingdienst/Toeslagen kennelijk niet lukt om allerlei uit de wet dwingend voortvloeiende termijnen te halen. Dit acht de Orde opmerkelijk, omdat het hier juist gaat om een relatief nieuw onderdeel van de Belastingdienst dat geheel nieuw is opgezet en derhalve niet de last van het verleden en ingesleten gewoonten en gebrekkige automatiseringssystemen met zich mee draagt. Het ontgaat de Orde daarom waarom de Belastingdienst/Toeslagen de wettelijke beslistermijnen niet haalt. Een verklaring hiervoor trof de Orde ook niet aan in de memorie van toelichting.

Met hetgeen thans wordt voorgesteld krijgt de Belastingdienst/Toeslagen nog gedurende een periode van maar liefst drie (!) jaren de mogelijkheid orde op zaken te stellen. Gedurende die periode mag de Belastingdienst/Toeslagen dus gerechtvaardigd allerlei wettelijke beslistermijnen laten verlopen. De Orde acht dit onaanvaardbaar. Dit klemt te meer als wordt bedacht dat belastingplichtigen wel steeds geacht worden hun wettelijke verplichtingen na te komen, ook als zij daar automatiseringstechnisch niet toe in staat zijn. De Orde dringt er derhalve op aan dat dan ook belastingplichtigen gedurende deze periode van drie jaren met eenzelfde welwillendheid door de Belastingdienst worden behandeld en overschrijdingen van wettelijke termijnen niet onmiddellijk leiden tot de inzet van dwangmiddelen dan wel tot verval van rechten van belastingplichtigen.

C. TEN SLOTTE

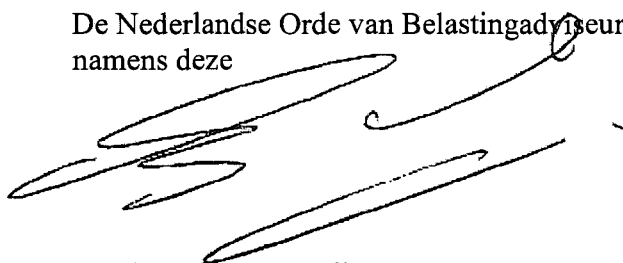
De Orde merkt op dat in het wetsvoorstel Belastingplan 2009 noch in het wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2009 wordt ingegaan op de nog openstaande punten uit het evaluatierapport van de belastingherziening 2001, zoals bijvoorbeeld de fiscale behandeling van belasting-schulden in de vermogensrendementsheffing. De Orde vraagt de staatssecretaris of er later dit jaar nog een wetsvoorstel zal worden ingediend waarin op deze punten zal worden ingegaan.

Een afschrift van deze brief is heden verzonden aan de staatssecretaris van Financiën.

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen